

Таким образом, религиозные идеи в целом находились в русле оправдания практики централизации управления, усиления власти царей, защищали собственные интересы и феодалов, а противоположные же идеи, которые были ориентированы на защиту народа, призывали официальную церковь отказаться от стяжательства, были объявлены еретическими и существенного влияния на общество не имели.

Литература

Ицкович Т. В. Категория времени в тексте православной проповеди // Известия Уральского государственного университета. Серия 2: Гуманитарные науки. 2011. № 2 (90). С. 238–248.

Керимов А. А., Шуталева А. В. Православие в политическом процессе // Пивоваровские чтения. Синтетическая парадигма: наука, философия, религиоведение: сб. материалов конференции. Екатеринбург: УрФУ. 2019. С. 215–217.

**Керкез Д.
Београд, Србија**

СЛАВА КАО КЉУЧНА ИДЕЈА СРПСКЕ ЈЕЗИЧКЕ СЛИКЕ СВЕТА

У раду аутор полази од становишта да сваки природни језик на специфичан начин концептуализује изванјезичку стварност, тј. на свој начин фрагментира свет и у виду семантичке мреже појмова формира за њега карактеристичну језичку слику света.

Ова слика умногоме је условљена историјским искуством и културно-националним особеностима одређеног народа (Петрухина 2008). Када је реч о језичкој слици света Срба, битан део српског културно-историјског наслеђа чине хришћанске, православне вредности.

Стога једну од кључних идеја језичке слике света Срба представља *Крсна слава* или *Крсно име* (Још до времена примања хришћанства Срби славе своје Крсно име – дан небеског зашти-

ника свога рода. Од тада, па све до данас, овај духовни празник се преноси са колена на колено, са оца на сина).

Место које нека кључна идеја или концепт заузима на скали лингво- и етноспецифичности може бити различито. Што је арсенал средстава којима се концепт у неком језику изражава већи, у поређењу са другим језицима, што је природа тих средстава разноврснија и што је већи број језика у којима се та идеја не може изразити толико једноставним средствима, то је концепт лингво- и етноспецифичнији (уп.: Апресян 2006: 35).

Будући да се за концепт *Крсне славе* тешко може наћи аналог у другим језицима, дати концепт се, по мишљењу аутора овог рада, налази на самом врху скале лингво- и етноспецифичности језичке слике света Срба.

Концепт *Крсне славе* се у радупосматра као потпуно формирана и осмишљена информативна целина, али се истовремено доводи у везу са концептима *Вера* и *Обичај*.

Теоријско-методолошку основу анализа емиријског материјала представља веома богата лингвистичка литаратуре која је посвећена језичкој слици света и вербалним асоцијацијама.

Литература

Апресян Ю. Д. Языковая картина мира и системная лексикография. М.: Языки славянской культуры, 2006.

Петрухина Е. В. Русская языковая картина мира и православное сознание [Электронный ресурс]. URL: <http://www.pravoslavie.ru/smi/36502.htm>

Клушина Н. И.
Москва, Россия

КОНЦЕПЦИЯ ФУНКЦИОНАЛЬНЫХ СТИЛЕЙ В СОВРЕМЕННОЙ НАУЧНОЙ СИТУАЦИИ

Функциональная стилистика как научная концепция стилевого расслоения литературного языка была сформирована в середи-